

Силвија Монрос Стојаковић

ПАСТЕЛНЕ БОЈЕ

Моја жена воли пастелне боје. Воли и позлаћене рамове на уметничким сликама које висе на нашим зидовима. Заиста има укуса, чим и мене воли.

Али прекопута нас се доселио један сасвим неотесан брка. Воли да пушта гласну музику која трешти целом улицом. У башти му расту изданци правог злата, али црне боје.

Моји баштовани су ми рекли како су кроз његове прозоре видели којекакве шкработине по зидовима. Све некако дречаво. Чак недопустиво колико је неукусно.

Имајући на уму пастелне боје с почетка ове комуналне скаске, наложих својим баштованима да у сну брку пошаљу код брице, а да те силне клице зарђалог пасуља пребаце код мене. Биће моја жена задовољна овим поступком: скратићу вишегодишње свађе по кућним саветима. Очас посла! Мање зло него оно – ја теби рушим кров, ти мени подрум, и тако годинама, вековима. Потпуно застарело!

Но, једног дана ме нека времешна шипарица упита да ли се то зове демократија. „Него шта!”, одговорих тек да ме остави на миру, да могу даље да гледам у своју тренутну жену. Она воли, рекосмо, пастелне боје. А облачи се у сасвим изазовне моделе модног контрапункта, па је тад лепша и од Европске уније...

Али она балавица што ме је упитала за *fucking* грчку реч – давно беше кад су тамо мудраци мудровали, у тој Грчкој, док су робови све остало радили – е, она је себи још дозволила, та лажна балавица, да ми каже како се једне давне године вратила са својим човеком са брачног путовања, бродом који је од Буенос Ајреса до Ђенове био крцат Чилеанцима који су напустили рођену авлију због тоталног колапса камионских снабдевача у земљи након изборне победе тамо неког – први пут гласом народа изабраног – социјалисте по имену Аљенде...

Што та баба није лепо уживала у свом меденом месецу!

Сад ми још нешто дробе о сурово изазваним вештачким несташицама, о неком међународном праву, о бољем и племенитијем сутра. Сиротица. А живи, изгледа, у Србији... Био је тамо и неки Генералштаб... Ремек-дело архитекте Добровића, каже ми зет.

Лако ћемо и тамо с неком Палмиром, сад кад смо и тај рат окончали, само да се не оштете пастелне боје...